

Salix alba var. chermesina 'Vinterglöd' E - korallpil 'Vinterglöd' E

Smalt högvuxen vitpil med orangerött grenverk under vintern

KORT VÄXTBESKRIVNING

Växtnamn: Salix alba var. chermesina 'Vinterglöd' E - korallpil 'Vinterglöd' E

Synonym: Salix x fragilis f. vitellina 'Vinterglöd' E

Härdighet: Zon 1-4(5)

Växtsätt: Stort träd med smalkronig till smal pyramidal krona. Höjd 15-20 m

Blad/grenar: Stark färg på årskott i gulorange-gulrött. Silvrigt och skirt bladverk.

Växtplats: Sol. Utvecklas bäst i en ganska näringsrik, frisk till fuktig jord.

Salix bör planteras 10-20 cm djupare än vad de stått i plantskolan, då nya adventivrötter utvecklas.

Användning: Planteras solitär eller gärna i grupper. Passar att hamla.

Övrigt: Ej i hårdgjorda ytor, Salix kan lyfta asfalt. Ger inga rotskott, men får stubbskott liksom alla Salix efter nedskärning. Etableringsbeskränning.

Tidigare var det problem att få tag på sortäktade och härdigt material vid inköp.

E-merit: Härdig sort med säker färgsättning. Sortäktade.

Ursprung: Utvald av Tomas Lagerström, Svenska Frökällor, SLU, Ultuna (plantering på Ultuna från 70-talet)

UTFÖRLIG VÄXTBESKRIVNING

Bakgrund/ursprung

Korallpil växer i större delen av Europa samt västra och norra Asien. Den är variabel och har länge odlats för olika ändamål. Den färgstarka klonen 'Vinterglöd' härstammar från en ca 30-årig plantering i Uppsala.

Materialet har ursprungligen erhållits som *S. alba* 'Chermesina'. Detta är en vacker och odlings säker sort. Slarv i produktionen på många plantskolor har dock gjort 'Chermesina' omöjlig att projektera in i planteringsplaner, istället för den äkta korallpilen har diverse orangeröda, dåligt härdiga typer, levererats.

För att åter få det odlingsvärda materialet i produktion och användning har den gamla planteringen i Uppsala E-märkts och klonen försetts med den nya identiteten 'Vinterglöd'. Skott från denna ligger till grund för förökningen hos Elitplantstationen samt hos plantskolor.

Beskrivning

Särskilda kännetecken hos 'Vinterglöd' är den smalt utdraget, äggformade, högbyggda kronan med starkt orangerött grenverk under vinterhalvåret. Trädet blir 15-20 meter högt.

Starkvuxna årsskott har kraftigast färgsättning, med orangeröd färg på solsidan medan skuggsidan domineras av gula nyanser. Färgstyrkan är mest intensiv mitt i vintern. Under sommaren är färgen mer gulgrön med en orange ton. Ju äldre skott desto mer nedtonad färg.

Liksom andra korallpilar är skott och blad försedda med tätt liggande silvriga hår, som ger en karakteristisk silvrig ton. Silverpil, *S. alba* var. *sericea*, har den i särklass tätaste hårligheten. Ovansidan av bladen är kala och friskt gröna under sommaren. Undersidan är fortsatt silverhåriga och bidrar till den ljusa, lätta lövskruden. Bladen faller sent på hösten, vanligen utan egentlig höstfärg. De är smalt pilformade, avsmalnande mot basen såväl som mot den utdragna spetsen, 7-15 cm långa och 1-2 cm breda. 'Vinterglöd' är en hanklon och blommar med gula smala kissar i maj.

E-materialet har under de 30 år som planteringen observerats aldrig visat några negativa sidor. Klonen är snabbväxande och anspråkslös och har utan gödsling och vattning utvecklats till ett smalt pyramidalt, välformat träd med lysande orangeröda skott under vintern. Äldre individer av motsvarande typ har hittats i en park i Borlänge.

En odlingsstudie genomfördes på flera orter i landet med Uppsala-klonen, Borlänge-klonen och ytterligare en färgstark klon, som fanns i produktion i landet. Där visade sig klonerna från Uppsala och Borlänge utvecklas helt lika med identiska karaktärer, medan klonen i produktion hade ett betydligt bredare växtsätt, vilket användningsmässigt inte är lika intressant. Av praktiska skäl så valdes det yngre och mer lättförökade materialet från Uppsala att utgöra E-material.

Växtplats

Sorten 'Vinterglöd' är anspråkslös men föredrar liksom de flesta Salix-arter en frisk till fuktig växtplats. Den är också ljusälskande, varför den lätt stammar upp sig själv och stöter bort nedskuggade grenar. Härdigheten bedöms till zon 4(5).

Användning

Sorten bildar höga smalkroniga träd med stark signalverkan under alla årstider. Det lätta, skira, silvriga bladverket drar uppmärksamheten till sig under sommarhalvåret. Än starkare signaleffekt har det rödororange grenverket i den välformade kronan under vinterhalvåret. Bäst effekt får man om träden eller buskträden planteras i grupper om 3 till 5 individer. Avståndet mellan träden bör då ligga på 4-6 meter. Ju tätare gruppering desto högre och slankare individer utvecklas, samtidigt som grenrensningen ökar. Solitärt planterade träd blir lägre och bredare och får endast en lättare grenrensning.

Förökning

Förökning sker med vedartade sticklingar

Växtbeskrivning/källa

Tomas Lagerström, SLU, Ultuna

Publicerad i Gröna Fakta 7/2006, Växter för framtiden VI. Movium/SLU.

Övrig litteratur:

Krüssman, G. 1976. Handbuch der Laubgehölze. Band I, 2 Auflage. Paul Parey.

SKUD – Svensk Kulturväxtdatabas (<http://skud.ngb.se>).